

# SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

ES A SZILÁGYSOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . . . . 2 frt.  
Negyed évre . . . . . 1 frt.

## MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
NAGY LÁSZLÓ.

## SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón a gymnasium épületében,  
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.  
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

## Tisztujtás.

(i) Egyesülési kísérletek meghiusultának nevezhetnők december 3-át, ha egy magas eszme nem lett volna ur az emberek felett. A kraszna-berettyó-menti megyebizottsági tagok kezdeményezésére az érmelléki, zilahi és kraszna-berettyó-menti megyei bizottsági tagok végrehajtó bizottságai a megyei tisztujtás érdekében folyó hó 3-án d. u. 2 órakor a megyeház tanács-termében közös értekezletre gyűltek össze megkérteni, ha lehet közös akarattal eszközölni a tisztujtást. A 4-ik vidék, az ugynevezett belső fél, végrehajtó bizottsága is meg volt hívva ezen közös értekezletre; de nem tudjuk miért távolmaradásával tüntetett.

Nem akarjuk, de nem is tartoznék ide az értekezlet lefolyását részletesen előadni; de örömmel jelezhetjük, hogy az értekezlet minden egyes tagját egy magasztos eszme, a magyar államiság szent eszméje vezérelte egyhangulag kimondatott, hogy nemzeti-ségi netaláni olyan aspiratiokat, melynek a magyar államiság mindenek felett álló szent ügye ellen irányulnánk, nem hogy gyámoltítani, elősegíteni, hanem azok valósulhatását közös, erős akarattal meggátolni fogja.

Igaz ugyan, hogy a Bocsánczi Adolf alispánjelöltségét a kraszna-berettyó-mentiek, — a Szikszai Lajos alispánjelöltségét

az érmellék-zilahiak nem adták fel és így az igen nagyon fontos alispáni állásra nézve nem jöhetett egyetértés létre; de igaz az is, hogy mindkét alispánjelöltnek a pártja a legnagyobb elismeréssel és tisztelettel nyilatkozott az ellenjelölt jelleméről, képességéről, hazafiságáról. Ebből igen természetesen következik, hogy, ha a folyó hó 18-án megejtendő alispáni választásig nem változnának is a jelöltség viszonyai: a két jelöltnek bármelyike jön ki a választási urnából, a kisebbségben maradt jelölt pártja nem fogja a győztest ellenségének tekinteni, s viszont a többséget nyert jelölt pártja a választás adta előnyét amannak hátrányára kizsákmányolni; hanem az elfogadott magasztos és szent eszme zászlója alatt úgy igyekezünk, az egész tisztujtást keresztülvinni, hogy lehetőleg minden vidék igényének kielégítése mellett oly tisztikar választassék, a mely az összmegye jól felfogott érdekének és a magyar állam követelményének megfelel.

A ki akarja a célt, annak akarnia kell az eszközöket is.

## Megyei élet.

Szilágymegye folyó hó 3-án kezdődőleg főispán Baranyi Ágoston ur elnöklése alatt tartotta meg őszi rendes közgyűlését. A megyeház nagy-

terme, mely már ismételtén kicsinynek bizonyult be a Kraszna és Középszolnok vármegyékbeli egyesített megyebizottsági tagjainak befogadására, most is zsufolásig megtelt, mintegy előre jelezvén a pár hét múlva megejtendő általános tisztujtás iránti meleg érdekltségét. Ha mindazok nevét, kik a gyűlésen jelen voltak, feljegyezni akarnók — egy egész hasábot foglalna el, de ezzel nem akarjuk szives olvasóink figyelmét fárasztani s csak annyit jegyzünk meg, hogy örömmel szemléltük a terhes betegségéből lábadozó alispánt Bocsánczi Adolfot a főispán oldala mellett.

Az ügyek tárgyalásának megkezdése előtt főjegyző Kovács Lajos bemutatja a rendes tárgysorozat kiküldése óta beérkezett ügydarabok „pót-tárgy-jegyzék“-ét s javaslata értelmében a tárgysorozat megállítatott.

Annak előre becsátása mellett, hogy az ügyek tárgyalását egy ilyen tekintélyes testület megillető komoly méltóság lengte át, csak egy néhány főbb közérdekű ügyben kelt határozatot akarunk jelezni.

Első tárgy volt az általános tisztujtás határidejének kitűzése, melyre az állandó választmány december 27-ét hozta javaslatba, de a közgyűlés Nagy László bizottsági tag s lapunk szerkesztőjének indokolt javaslatára folyó hó 18-ikát állapította meg. E szerint a hit fejedelmének ünnepén a mi megyénk tisztikara is meg lesz születve már s hisszük, hogy a Karácson nagyhetében megszületett tisztikarban öröme lesz a magyarok Istenének is.

## TÁRCZA.

## Őszi dal.

Elbolyongva a bus őszi tájon,  
A mult árnya szárnyal át lelkemen,  
Mulandóság és enyészlet dul itt:  
Sötét arca oly ismerős nekem!  
Boldogságom, gyönyöreim árán  
Vásárlám meg a fájdalom sebet,  
Örömmnek letépett virágán  
Most is érzem fagyos lehelletét...!

Hervadt lómbok, letépett virágok  
Fedik utam, a merré én megyek, —  
És oh, még is úgy fáj, hogy látnom kell  
Mindenfelé a bus enyészetet...!  
Fű, fa, virág panasolja nekem  
Hervadását, a berekben, réten, —  
Rövid éltét az enyészlet keze  
Hogy szórja szét foszlányokra tépten...

Kihalt berek, csendes temető lett:  
Léptem raja a némaságba veszt,  
A lombjától megfosztott bokorból  
Nem felel rá semmi, de semmi neszt.  
Ah, nem régen a dalos csalogány  
Hallatta itt, andalító dalát...!  
Fészke üres... s ő elszállt keresni  
Napsütötte, verőfényes hazát.

Boldog madár! kit a rög nem köt le —  
És röptében a széllel szárnyra kel!  
Oh, boldog te...! mert hazát nem ismersz  
És nem tudod, hogy azt szeretni kell...!  
Te ott csinálsz fészket, a hol a bus  
Enyészetnek helyett sugárba lelsz; —  
És nem érzed a hontalan kinjárt  
Hogyha onnan ismét csak utra kelsz.

Fészket hagysz el — s új fészkekben ismét  
Boldog tanyát, hű oltalmat találsz;  
És az élet fergetegje között  
Elhagyatva, elfeledten nem állsz...  
Nem gyötörhet a jó anya könyve,  
Kit elhagyva, otthon a gond epepsz:  
Akármerre mész a nagy világban,  
Magad körül látod, a kit szeretsz...!

(Nagy-Váradi, 1883. okt. 31.)

Hulimka Sándor.

## A mult és jelen.

(Karczolat.)

Tehát örökre, — örökre egymáséi!!!...  
Nevetséges! Mintha azt a kis gyűrűt nem vissza lehetne cserélni minden pillanatban! De hát ki gondolna erre akkor, midőn alig várja, hogy a hivatalos port lerázva magáról, rohanhasson szerelmese tárt karjai közé, csókkal pecsételni meg az egymásnak ezerszer meg ezerszer elismert szerelmi vallomásokat, ezer meg ezer bohó tervet szőni akkorra, mikor abban a má-

sik, boldog világban élünk, a hol kívülünk más nem létezik, csak egymásért élünk, a férj s a — feleség; és addig már száz nap sincs, csak 10 hét!

Ember tervez, — felsőbb hatalmasságok végeznek!

Négy hét telt el abból a tizből, midőn e levelet kaptam. A mama irt... „jobban meg gondolták a dolgot... stb. stb.“ küldik vissza a gyűrűmet.

A nagynénik egyike, — abból a fajtából, mely úgy látszik, férjkeresésre van teremtve, Adélnak is kiszemelt egy „jó parthiet“. — A gazdag nagynéni pedig nagy hatalmasság a Bruck háznál s egyáltalában minden háznál. Hja hiában... gyereke nincs, özvegy asszony, évi jövedelme 6000 frt; kedvében kell járni. — Igaz ugyan, hogy rajtuk kívül van még egy familia rokona, de hisz ezekkel nem sympathiál; hja de épen azért kell kedvében járni, nehogy majd azokkal találjon sympathiálni.

Dehát Adél, — az én Adélom, — a ki bűbájosan pirulva annyiszor mondta el nekem: „Tied, egyedül és örökké csak a tied vagyok!“?

Hát „az én Adélom“ okos, jónevelésű kis lány. — Egy pár épületes praelectio után belátta, hogy: „egy fővárosi jónevű ügyvéd sokkal jobb parthie, mint egy vidéki hivatalnokcska.“ — Gyermekség volt az egész, nevetséges dolog; mai napság már nem azért megy férjhez a nő, hogy talán holmi sentimentális szerelmes férj oldala mellett unatkozzék, — élmélygős dolog az ilyesmi; férjhez kell menni,



Második sorban igénybe vette a közgyűlés figyelmét a felerészben újonnan választott megyei bizottsági tagok igazolását tartalmazó választmányi jelentés, melyszerint részint hivatalos elbírálás, részint beadott panaszok folytán éppen 33 — mond harminczhárom bizottsági tag választása lett megsemmisítve. Ezen betérjesztett bizottsági jelentéssel szemben a közgyűlésnek csak a tudomásvétel volt kizárólagos joga, mindazáltal tett felszólalások folytán a mlts. főispán ur megígérte, hogy a netalán idejekorán beérkező felebbezések elbírálására még az általános tisztújítás megtartására kitűzött határidő alatt össze fogja hívni a bíráló bizottságot. Elismerésre méltó ígéret azokra nézve, a kik netalán a bíráló választmány által igazoltatván, tisztválasztó jogukat érvényesíthetik.

A m. kir. belügyminiszternek a megye 1884. évi költségvetését jóváhagyó, — a megyei tisztikar hatásköréről alkotott szabályrendeletet jóváhagyó és a megyei pénzügykezelésről és számvitelről kiadott szabályzatnak 1884. évi jan. 1-én leendő életbeléptetését elrendelő — leirata tudomásul vétetett, s ez utóbbira nézve kimondatott, hogy újonnan szervezett II-od alszámvevő az ellenőri teendőket is teljesíteni kötelezve leendő.

Ezután sajnós tudomásul vétetett a m. kir. földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszternek a marhasó olesó áron leendő elárúsíthatása iránt megyénk közgyűlése által a miniszterhez intézett felíratra küldött azon válasza, melyszerint annak indokából, hogy „még nem találtatott fel olyan vegyíték, mely a marhasónak emberi használatra leendő alkalmatlan voltát Ausztria iránt való tekintetből biztosítsa” — a megye kérelme elutasítandó volt. Bizony, bizony absurdum, de nagy, hogy a mi siámi iker-testvérünk iránti tekintetből a magyar államnak arra kell jutalmat tűzni ki, hogy hazánk vegyész tudósai azon törjék fejüket, miként lehet a jót elrontani, az élvezhetőt élvezhetetlenné tenni.

Következett a közlekedési miniszternek az utbiztosok qualificatióját körül író szabályrendelete, melyszerint utbiztos csak az lehet, a ki beigazolni képes, hogy: 1) tud magyarul, 2) legalább 4 elemi osztályt végzett, 3) fogalmazásban jártas és 4) ép testű. Miután megyénkben az utbiztos nem választás, hanem alispáni kinevezés alapján nyeri el állomását, a leirat tudomás és alkalmazkodás végett áttétetett az alispánhoz.

A megállapított sorrend szerint a törvényhatósági átiratok képezték a tanácskozás tárgyát. Jelesen Biharmegye a lezajlott horvátországi ügyek alkalmából a m. kir. miniszteriumhoz intézett bi-

zalmi felterjesztésének pártolását kéri, — Nyitra-megye pedig az „általános biztosítás” és „a haza integritása ellen tervszerűleg agitáló nemzetiségi lapoktól a postai szállítás megtagadása” iránti felíratát kéri pártoltatni. E megtérítések egyszerű tudomásul vétele lett kimondva. Más idők, más viszonyok között kétségkívül mindhárom ügy érdemleges vita tárgyát képezte volna. Ámde a 2 hét múlva bekövetkező tisztújítás eredményét tekintve némely emberekre nézve nem volt kíváncsi a politikai pártok mérkőzését provokálni, azok pedig, kiknek nézetét az egyszerű tudomásul vétel kielégítette, az állandó választmány javaslatába könnyen belenyugodhattak.

Ha felemlítjük még, hogy a lecsméri 1883. ápril 13-án megejtett körjegyzői választás megsemmisített és hogy

a dr. Lang Jakab sz.-somlyói lakos orvosi oklevele kihirdettetett:

kimerítő képét nyújtottuk a megyebizottsági közgyűlés első napi tárgyalásának.

A gyűlés másod napján egy pár kisebb fontosságú magán ügy és a községek 1882. évi zárszámadásai s az 1884. évi költségeloirányzatai lettek tárgyalva.

Y.

## A semmi.\*)

Irta: Senki.

Általános fogalom, hogy a semmi olyan hitvány, alávaló s a parányiál is megmérhetlenül kisebb esekélyesség, mely nem számít, nem tényez, sőt nem is létezik. Sok tévedése, számos bal fogalma van az emberiségnek, de egy sem oly nagy és egy sem oly balga, mint azon állítás, hit vagy meggyőződés, hogy a semmi csakugyan semmi t. i. oly hitvány esekélyesség, a minek értéke, sulya, ereje és hatalma nincs.

Egyetlen tudomány van, a mely csalhatatlan, változatlan, egy örök és igaz sőt — e földi életben — egyedül idéző. E tudomány a számtan s ez fényesen bizonyítja, hogy a semmi, nem semmi, hanem ellenkezőleg az egyetlen; oszthatatlan, soha nem változó, mindent magában foglaló egység. „Hogyan? a számtan? kérde a szives olvasó s egy „lehetetlen”-nel felel is önmagának. Ugyde téved és csalódik, mert paradoxonnak és megfoghatatlannak látszik ugyan azon állítás, hogy a semmi nem semmi, hanem minden, de a számtan igazolja. Hisz semmi meg semmi = semmi, semmiből semmit = semmi, semmiszer semmi = semmi, semmi semmivel osztva = semmi, . . . mindig semmi. Összeadom, kivonom, szorozom és elosztom: mindig egy és ugyanazon soha nem változó, apadás és enyészet, szaporulat és növekedés törvényein

\*) Mindenféle nyomdahatóságot kérek, — ügyeljenek 2 m-el szedjék, — nehogy akár philosemitaság, akár antisemitaság gyanújába keveredjem. mert az most veszélyes. Senki.

nehogy vén leány maradjon. S a férjek közt mindenesetre ki kell keresni azt, a melyik jó módu, finom nevelésű, nem mesél divatból kiment „házi tűzhelyekről” s nem zsörtölődik a báli toilették miatt; — hja ez mai napság így chikk, és helyes is... De különben is a nagy-néni akarja így!”

Persze nem voltam képes akkor is ilyen higgadtan átgondolni. A kérlethetetlen Tantokratia áldozatának tekintém a lányt is s ép oly keservesen sirattam őt, mint magamat.

Két hónap múlva megtartották a lakadalmat; itt a meghívó, én is kaptam belőle.

Magányba vonultam ekkor, nem azért, hogy felejtsek, hanem, hogy annál többet gyötördjem. Pokol volt nekem a magány, valóságos Dante pokla, a szomorú felirattal: „Lasciate ogni speranza!” — Nem is tudtam, nem is akartam többé remélni semmi jót; kétségbe estem, s nem egyszer gondoltam az öngyilkosságra is.

Bizonyos hivatalos ügyben Pesten kellett töltönnem pár hónapot. Ott időzésem alatt volt alkalmam meggyőződni, hogy a „kedves” nem igen epedt el bűjában. Egészen beletalálta magát „szomorú” helyzetében; a fővárosi bálók egyik legemlegettebb alakjává lett; udvarlói tuczet számra gyarapodtak; szóval beláttam, hogy ő épen olyan kedves, sikkes asszennyné nőtte ki magát, mint a többi, s hogy legfeljebb férje volna méltó szánalomra, ha ugyan ez is olyan sikkes, finom nevelésű, nagyvárosi ember nem volna, — mint a milyen.

Szerelmem szétfoszlott: nőgyűlölővé lettem. Bár meg is maradt volna bennem ez a helyes érzés!...

Csak hogy bolond az ember. Egy év múlva feledtem mindent, — érted — mindent... Beleszerettem Mariskába; — elég balga voltam elhinni, hogy még existál leány, a ki viszont szeretni képes, s itt van ni!...

E szavaknál dühösen csapta le a kezében tartott levélsomagot íróasztalára.

Az ajtó nyílt; a szép Mariska lépett be. Kissé zavarba hozta Béla jelenléte, kit itt találni nem remélt, de azért barátságos kézzsoritással üdvözlé őt s aztán ment férjéhez: átkarolta nyakát s kedves nevetéssel szólította meg:

— No hát még mindig duzzog az én Othellóm?...

— Hagyjon békét nekem, — válaszolt Gyula vállait rángatva; szerencsétlenné tett. S nem is várt egy kicsit, — mint a többi asszony, — hanem mindjárt házasságunk első hónapjában kimutatta foga fehérjét.

— Óh szegény férj! szólalt meg ismét a nő gunyos nevetéssel. — Hanem már csak el kell beszélnem az egész rettenetes históriát; — Béla még majd azt találná hinni különben, hogy igazán olyan nagyon rossz vagyok. Hát mikor Gyula tegnap este haza felé jött, egy férfit látott meg ablakom alól távozni, kinek egész vidáman kiáltottam utána, hogy: „Jó éjt kedves!”

— No hallod, — pattant föl a férj. — s mindez egybekeelésünk 4-ik hetében!! Hanem

felül álló, mindig egész, mindig tökéletes, mindent magában foglaló nagyság... a mindenség, a világegyetem, melyhez tartozik az ég, a föld, a pokol, a nap, a hold, a csillagok, az angyalok boldogsága, az emberek vágya, reménye és esalódása, az ördögök kísértése, a virág illat, a madárdal, a zivatar és menydörgés, zenithől madárig minden, minden és... milliomszor minden.

De hát csak a számtan bizonyítja ezt? Nem. Bizonyítja a hit, a népelet és a modern társadalom számos adata.

Lássuk a hit bizonyítékait. Ne féljenek követni sem a dogmaticsok mert Istentagadást nem teszek s új dogmákat föl nem állítok, sem a hitet kicsinlő realistikus birvagyók, mert koszos költőnk szerint „drága kincs a hit” s így kincsesel, vagyonnal foglakozunk.

„Semmi sem új a nap alatt, a mi van az volt” mondja böles Salamon. Magyarázhatják az ihlett profétának s isteni bölcsességű királynak eme tanítását a papok, írástudók és farizeusok a hogy akarják, de annyi bizonyos belőle, hogy ez a világ, ez a nagy mindenség úgy a mint van — meg volt már az idők végtelen távolában, — s bizonyos belőle, hogy a semmi nem olyan jött ment notabilitas, hanem ősei már Ádám előtt léteztek s családija oly nagy hogy bármely uradalom bürkanyája hüvölhetne alatta, ... ha megkapná.

„Semmiből teremté Isten a világot” — tanítja hitünk. Kétségtelen hát, hogy a semmi már a világ teremtése előtt akkora volt, hogy kitelt belőle a világ — sőt bizonyosan maradt föltnak való is, melyből az Ur gondviselő keze ezt az ócska világot, a hol szakad és rongyollik, megmegtatarozza.

A népelet már nem nyújt ily eclatáns bizonyítékokat, mer a nép nem szeret elvont — abstract elméletekkel foglalkozni. De mégis, ha megfigyeljük bizonyosságot nyerünk arról, hogy a nép együgyű elméje is a semmit — bár sokra nem becsüli — valaminek tartja.

„Nesze semmi — fogd meg jól” és semmiből semmi sem lesz” mondja a nép fia. Ezen példabeszédszerű mondások igazolják, hogy az egyszerű, tudománytalan nép is a semmit kézzelfogható valaminek tartja s képzel valami kisebbet, haszontalanabbat, gyengébbet és parányibbat a semminél, olyant, mely a semmi színvonalára, fogalmára fölemelkedni nem is képes.

De hagyjuk a népet az ő egyszerű észjárásával. Térjünk a modern társadalom körébe. Tán változatosabb, mulatságosabb lesz szemlénk s erősebb bizonyítékokat nyerünk annak igazolására, hogy a semmi nem semmi.

A bájos Irmának első bálja van. Ma mutatják be, mint nagy leányt a világnak. Hetek, hónapok óta készül rá, félve találgatván, hogy ő vajjon ott lesz-e s fog-e vele táncolni? És most is a hogy ott ül anyja mellett, mint róza mellett az ifjú bimbó, szorongva tűnődik a megfejtetlen kérdéseken. A nyitány után méltóságosan zendül föl a lassu-magyar, kedvencnótáját huzzák — „Szeretlek én egyetlen egy virágom”, de most alig hallja. Delejes rángást érez tagjaiban... egy pillanat és... tévoteg lépésekkel lejt tova Béla karjain. A zene elhangzik s

hiszen csak fedezzem én fel azt a pernahájdert — majd!...

— Darabokra aprítod, ugy-e kedves! — Megmondom hát ki volt... Elemér!

— A testvéred?!

— Az hát. — No ne nézz olyan bambán. Vagy talán nem is hiszed?... No most mindjárt én haragszom aztán meg; te csuf kételkedő Tamás te!

— Hahahaha, nevetett föl Gyula egészen fölvidulva. — De igazán bolond is vagyok én. Hiszen gondolhattam volna... Ugy-e nem haragszol?! Soh'sem fogok többé benned kételkedni.

— Gyula te, — szólt közbe Béla, — hát hol hagytad azt a rémséges theoriát a házasságról?!

— Ej, de mikor nincs semmi értelme már a „kivitelben”!

— No hát akkor... kezeit csókolom; — Szervusz!...

Béla távozott.

Férj és nő hosszan tartották egymást átölelve; a csókokban sem volt ám hiány, — s mindkettőjük szemeiből kicsordult a könny, az a rejtelmes édes köny, melyet a boldogság fakaszt.

(Vége.)

Józsa György.



a kis Irma, mint megriadt őzike fut vissza any-  
jához. „Nem fáradtál el? mit beszélgettetek?”  
kérde a gondos mama. „Semmit anyáskám” —  
mondja a kis Irma, — s lehet, mert néha oly ba-  
jos valamit mondani, — de a szép Irma sötét  
szemeinek ragyogásából s piruló arcának boldog  
mosolyából mégis bizonyos, hogy abból a „semmi”-  
ből egy darab éden, egy kis mennyország nyílt  
keblében.

Kényelmes boudoirban ül a bájos Valéria  
s a bérház szolga által elkésett ezüst tá-  
czáról kis levelet vesz át. — Ismerős az írás  
— tudja kitől jön — s a szolga távoztával  
— sietve bontja fel. Alig pillant a levélbe, meg-  
fagy ajkain a mosoly, megtörik a szem fénye  
s mint élő halott bámul maga elé üveges tekin-  
tettel némán, mozdulatlanul, szó és köny nélkül.  
Majd keblébe rejt a levelet s alig hallhatóan,  
szinte sohajszzerűleg lebben el ajkairól: „semmi,  
semmi!” Tehát semmi — s mégis e naptól  
fogva az addig beszédesebb ajknak nem volt mo-  
solya, — a kék szemek szelíd fénye fátyolozottá  
lett s az arc ifju bájai hulladoztak, mint lilom-  
szirmai. Szüle, testvér, barát és barátnő rész-  
véttel kérdezők: „mi baja? mi történt?” —  
„Semmi, semmi” szól a leány válasza és... az  
őszi szél egygyel több sir fölött sivit.

Babra munkát végez az ifju nő... min-  
denféle apró szalagokkal ékitget egy csodálat-  
os kis ruha-alkotmányt s boldog mosolylyal  
mereng munkáján. — Merengéséből férje lép-  
teinek zaja rezzenti föl. Lédten dugja el a kis  
holmikat, de egy piros szalagvég árulóan kan-  
dikál. „Mi az?” kérde a férj. „Semmi, semmi”,  
szól a nő s pirulva rejt a kezét férje keblébe.  
És a szerető férj neje zavarából s abból a  
„semmi”-ből örömmel tudja meg, hogy szép  
neje szíve körül van valami... egy hadvezér,  
egy diplomata vagy ki tudja mi?

Messze utról érkezik haza a férj. Dolgát  
hamarabb végezé mint számította s a mellett  
jó üzletet csinált. Előre örül a meglepetésnek,  
melyet váratlan visszatérte által nejeének oko-  
zand. — Sietve megy föl a lépcsőn. Neje  
szobájából gyors léptek nesze s valami saját-  
ságos zörejt üte meg fülét!... mintha egy ajtót  
kinyitottak s hirtelen ismét becsuktak volna.  
Benyit. — Neje ott áll a szoba közepén, féle-  
lemmel remegve s férje tekintetét kerülő sze-  
mekkel. „En vagyok” — szól a szerető férj —  
„ér karjaimba, nos mi bajod édes?” „Semmi,  
semmi”, mond a nő s minden tagja reszket.  
Majd észre véve, hogy férje valamit szimatol  
— „fogam fáj” szól hirtelen „s szivaroztam.”  
— No lám a bájos nőcske foga megfájdult a  
„semmi”-től s nicotint — mérget — nyelt a  
„semmiért”. — És a férj szívébe is belenyilalt  
valami abból a „semmi”-ből, — a gyanu, a  
boldogtalanság előérzete. Szegény!! hát még  
ha tudta volna hogy a schiffonban is volt egy  
darab „semmi”?!...

Sz.-Somlyón, 1883. nov.

## Tan-ügy.

### Beszámoló beszéd

az 1883. évi augusztus hónapban Buda-  
pesten tartott II. országos tanító-tes-  
tületi képviselői közgyűléséről.

(Folyt. és vége.)

8) Az osztott és osztatlan népiskola  
tananyagának megkülönböztetéséről.

A közgyűlés általános elv gyanánt kimon-  
dotta, hogy a hatosztályú elemi iskolának három  
faja különböztetendő meg u. m.

a) Az osztatlan, b) 2 osztályú, c) több osz-  
tályú iskola. d) A 3 elemi iskola faj mindenike  
más-más mennyiségű tananyag alapján szervezendő.

b) E mellett azonban mindháromban vala-  
menyi az 1868. 38. trvezikkben elsorolt tantárgy  
tanításának.

Nagyon természetes, az említett népiskola  
két első fájának külön tan- és órarend szükségel-  
tetnek, a jelenleg fennálló tan- és órarend, csak  
is a több osztályú iskolára nézve maradna ér-  
vényben.

A közgyűlés ezen szintén kiváló fontosságu  
s nagy horderővel bíró tételét, a melynek Dr.  
Emerichy Géza volt az előadója és a mely oly  
sok és tanulmányos vitára adott alkalmat, —  
melyen tisztelt kartársaim kiváló figyelmébe  
ajánlom.

9) A mezőgazdaság és kertészet ta-  
nitásáról.

„A mezőgazdaság és kertészet tanítása a

népiskolában” című tételre vonatkozólag, a köz-  
gyűlés kimondotta, hogy: a) A népiskola egyike  
azon helyeknek, hol a mezőgazdasági és kerté-  
szeti ismeretek terjesztése érdekében legtöbbet te-  
hetni, azért ezen ismeretek elméleti és gyakorlati  
tanítása a népiskola 3—6 évfolyamában megkez-  
dendő, az ismétlő iskolában kibővíthető. b) A  
mezőgazdaság és kertészet körébe vágó elméleti  
ismeretek az elemi népiskola 3—6. évfolyamában  
és az ismétlő iskolában a természettudományi ta-  
nitása kapcsán közöltesse Ezen tétel megint  
olyan, mely megérdemelne, hogy teljes szövegében  
mutassam be, de az idő rövidsége miatt nem te-  
hetem.

Az elmondottakban kívántam a közgyűlés ha-  
tározatait habár kivonatossan is, mélyen tisztelt  
kartársaimnak bemutatni.

Mielőtt soraimat bezárnám, e helyütt még  
két dologról kívánok megemlékezni, nevezetesen:  
a) a kitűzött tételről és b) a „Jó könyvek”-ről.  
Lássuk tehát:

1) A III. orsz. tan.-testületi képviselői közgyű-  
lés vita-tételeit, a következő tételek fogják képezni:  
1. A mostani gyűlésről elmaradt két tétel. 2.  
A népiskola és a közegészségügy. 3. Az olvasó-  
könyv. 4. Milyen legyen az ismétlő iskolások könyve  
falun és milyen a városokban. 5. A törtek tanítása  
a népiskolában. 6. A természetrajz tanításának  
anyaga és módszere a népiskolában. 7. A felnőt-  
tek oktatása a magyar beszéd elsajátítása érdeké-  
ben. Nagyon természetes, a közgyűlésnek a tétel-  
ek előleges kijelölése ügyében történt megállapo-  
dása, illetőleg határozata, korántsem praecoepálja  
azt, hogy az időközben felmerült kérdések a ta-  
nitó-egyesületek ajánlására a nagygyűlés tárgy-  
sorozatába fölvétesse. Hanem ez által csak is  
azon nagy tájékozatlanságnak akarja nyakát szegni,  
a mi eddig a közgyűlésen tárgyalandó tételek és  
a képviselők között fennállott. 2) A könyvekről.

A jó könyvek pártolás és terjesztés szempontjából  
a közgyűlés által szintén melegen lett ajánlva. E  
könyveknek ezéja: a magyar népet jó és olvasó  
olvasmányokkal ellátni, s a selejtes ponyvairodalom  
káros kinövésait ellensúlyozni. E könyvek feletle  
olcsók és a legkiválóbb magyar írók írják. Egy-  
egy darab ára, 3—6 krajczár között váltakozik, s  
kaphatók Budapesten Révai Testvéreknél. E köny-  
veket pártolás és minél szélesebb körben való ter-  
jesztés szempontjából, nem tudom eléggé ajánlani.

A fentebbiekben kívántam a II. országos  
tanító-gyűlés „hogy és miként” lefolyását mélyen  
tisztelt választóimnak bemutatni. Meglehet, hogy  
beszámolóim talán egy kissé hosszú is volt, ezt én  
sem tagadom, de szolgáljon mentségemül az, hogy  
én nem csak egyszerű képviselő hanem egyszer-  
mind a nagy-gyűlést előkészítő bizottság tagja is  
voltam. Hogy talán egyes dolgokat a szokottnál  
aprólékosabban is jellemeztem, és onnan van, hogy  
mint az országos közgyűlést előkészítő bizottság  
jegyzője, egyes dolgokkal aprólékosabban is meg-  
ismerkedtem.

Uraim! Midőn igénybe vett becses türelmő-  
kért szerény alanyiságomban helyeztet nagy becsű  
bizalmukért forró köszönetet mondanék s e hely-  
ről eltávoznék, egyszermind engedjék meg, hogy  
végző szavaimat a következőkben zárjam be: „És  
most az ülések bezárása után elmondhatjuk, hogy  
nem csalódtunk várakozásunkban: csendes, komoly,  
egyetértő munka és higgadtság jellemzi a II. or-  
szágos képviselői tanítógyűlést, s mint ilyennek  
eredménye is kielégítő, a várakozásnak teljesen  
megfelelő. Reméljük, hogy a magyar tanító-ság  
szava a kormány részéről is kellő figyelembe fog  
részeseülni.”

Zilah 1883. évi okt. 10-én.

Fodor Dániel

szilágymegyei t. t. kép-  
viselő az országos közgy.  
elők. bizottság és előta-  
násokmány-jegyzője.

## Iskola-ügy.

A szilágymegyei tanítótestület sz.-somlyói  
járasköre folyó év november hó 30-án tartotta meg  
városunkban ez évi második körű gyűlését. A kel-  
lemetlen idő s a csaknem járhatatlan rossz utak  
daczára is, egy néhány vidéki tag kivételével, a  
kör tagjai mind jelen voltak. Sajnos, hogy váro-  
sunk érdeklődő közönségét s nagyszámú tanfőleit  
— a rendes tagok kivételével — ezuttal nem lát-  
tuk magunk körül! Szeretjük hinni, hogy nem a  
közönyösség, hanem egyéb akadály tartotta mind-  
nyájukat vissza a köztünk való megjelenéstől!

A gyűlést Bene Ambrus, a kör elnöke, fél  
11 órakor nyitotta meg. Rövid, de velős elnöki  
megnyitójában azon óhajának adott kifejezést,  
hogy munkálkodjék a körnek minden tagja to-  
vábbra is aként, mint ez ideig, akkor bizonyára  
el fogjuk érni azon célt, melyet a kör maga elibe  
tűzött, t. i. hazánk művelődésének nagy épületé-  
hez egy porszemmel bár hozzájárulni.

A gyűlés első és legnevezetesebb tárgyát ké-  
pezte Olesnicky Izabella k. a. gyakorlati tanítása  
a községi leányiskola 5-ik és 6-ik osztályaiban.  
Tanítása egy órát vett igénybe, melynek első felét  
a 6-ik osztályra fordította. Ismertette növendékei  
vel az égi testeket, az álló és bolygó csillagokat,  
felmutatta az utóbbiak közt földünket is mellék-  
bolygóival; továbbá a naprendszert, a levegő eget,  
kifejtette ezek alapján a világegyetem fogalmát.  
Az óra 2-ik felében a két osztályt együttesen fog-  
lalkoztatta, tárgyalván a lapmértan köréről a há-  
romszögeket, oldalait és szögeit szerint. A gyű-  
lés e gyakorlati tanítást úgy alakítt mint tárgyi  
tekintetben megbírálta s sikerültnek nyilvánította.

Következett ezután a múlt ülés jegyzőköny-  
vének felolvasása után, Veress Miklós kémeri ta-  
nitó felolvasása. Felolvasásának tárgyul Kossuth  
Lajos életrajzát s hazánk történetének azon kor-  
szakát választotta, melynek megalkotója s zászló-  
vivője a nagy hazafi volt. Az ügyesen szerkesztett  
s hazafias hévvel felolvasott mű magával ragadta  
a csekély hallgatóságot s feleltette, hogy e fel-  
olvasás, tárgyánál fogva kissé nehezen illeszthető  
be egy ily rövid időre szorított tanítói gyűlés  
tárgysorozatába. Felolvasónak, buzgó fáradozásáért  
a gyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz.

A felsőbb leírások letárgyalása s nagyrésze  
tudomásul vétele után az indítványok megtételére  
került a sor.

Péntek József indítványa folytán megkeres-  
tetni határozatott a tanítótestület központi bi-  
zottsága az iránt, miszerint hasson oda, hogy az  
elemi iskolák részére szereztessenek meg azon ne-  
vezetesebb férfiak arcképei, kik a népiskola ujjá  
szervezése körül magoknak nagyobb érdemeket  
szereztek... Tétessék kérdés a nevezett bizott-  
sághoz azon ügyben is, hogy a Szilágymegye ál-  
tal, a buzgóbb tanítók segítségével és kitün-  
tetésére tökesített ugynevezett Deák féle ala-  
pítvány kamatai kiknek és minő indokból lettek  
az utóbbi évekbe kiosztva?

A jövő közgyűlés Krasznán fog megtar-  
tatni május havában. Ez alkalomból a kör 10 éves  
fennállásának emlékül ünnepélyt rendez. A kör  
10 éves történetének megírására az elnök felké-  
retett.

Utolsó tárgy a kör tisztikarának ujjaszerve-  
zése volt. Megválasztattak elnöknek: Bene Amb-  
rus és Péntek József; jegyzőnek: Horváth Endre,  
könyvtárnoknak: Némethy Zsigmond, pénztárnok-  
nak Gyenge József tanítók.

Elnök meleg szavakban köszönte meg a ta-  
noknak a tanácskozás folytán tanúsított buzgal-  
mukat; a gyűlést azon remény biztatása mellett  
zárta be, hogy e nap is azok egyikéhez tartozik,  
melyet, az állásunknál fogva reánk mért kötele-  
ség lelkiismeretes teljesítésében töltöttünk el.

2 óra volt délután, midőn a gyűlés véget  
ért és barátságos ebédhez ültünk, hogy a gyűlés  
ott is... tovább folytassuk.

n. n.

## Hireink.

— A sz.-somlyói könyvnyomdában egy 2—3 gimn.  
osztályt végzett tanuló felvétetik. Értek a nyomdában.

— Ismételten felhívjuk lapunk azon  
tisztelt megrendelőit, a kik előfizetési köte-  
lezettségüknek még mind e mai napig sem  
tettek eleget, szíveskedjenek az előfize-  
tési pénzeket legkésőbb folyó hó 15-éig  
megküldeni, hogy a lap nyomtatásával járó  
kötelezettségeinknek mi is eleget tehes-  
sünk.

— Halálozás. Bárány György Adolf a  
szilágymegyei m. kir. járásbírósnál telek-  
könyvvezető és m. kir. postamester nincs többé!  
Folyó hó 4-én reggeli 3.46 órakor oltotta ki a  
halál angyala alig 24 óráig tartott szenvedés  
okozta agyszélhűdés által azt az 53 éves életet,  
a melynek elhunytát gyászolva siratják: az  
özvegy árva gyermekek, édesanya, testvér,  
unokatestvérek és hivataltársak. Egy küzdelmes  
életnek váratlanul megdőböntő vége ez. Az  
elhunytak hült tetemei folyó hó 6-án d. u. 2  
órákor a háznál tartandó ref. egyházi szertar-  
ás után a közös sírkertben fognak az anya.  
földnek átadatni. Virasszon felette a hű emlé-  
kezet! Sz.-Somlyó december 4-én. Pusztulunk,  
veszünk. Lám az erős férfi mily hirtelen lessz  
temető sírkertnek csendes lakójává. Ám az  
erős nem fél az idők mohától s a koporsóból  
kitör és eget kér.

— A baráti kegyelet emléke. Néhai Liszkay  
Istvánnak — ki Kolozsvárt a belső templom kán-  
tora volt s jóhírű nevelő-intézetet is tartott fenn  
néhány éven át; ki mint dalárda-vezető és hatal-  
mas basszus-hangu énekes is egész Erdélyben ismert  
és tisztelt nevű ember volt, a kire maig is élénken  
emlékeznek Kolozsvár egyházi és tanügyi köreiben;  
innen eltávozta után pedig — mint a „Nagy-



**Bánya és Vidéke** írja: a nagybányai ref. egyháznak volt 36 évig feledhetetlen emlékü kántor-tanítója: e kitünő tanfőrlu hamvai felett egy nagybányai derék polgár — Szűcs Sándor — emelt saját költségén egy igen diszes vas emlékoszlopot. A mit az egyház elmulasztott vagy csak későbbre tehetett volna meg a megindított, de lassan gyűlt adományokból, azt egy jó barát kegyelele egyedül kipótolta, nem várva be a bizonytalan időt az egyház kötelességének teljesítése iránt. E nem mindennapi nyilvánulása a baráti kegyeletnek méltó az elismerő följegyzésre, annál inkább, mivel oly szerényen van végezve, hogy egy szóval szines említve az emlékoszlopot, melynek felirata ez: „Itt nyugszik Liszky István, a nagybányai ev. ref. egyháznak 36 évig volt kántor-tanítója, ki mint jó férj, atya és mint ember nehéz hivatását hiven betöltvén, szép emléket hagyott hitfelei szíveiben. Szül. Kolozsvárt, 1825. év február hó 24. meghalt 1880. július hó 3-án. Béke lengjen porai felett!

— **A sz.-somlyói műkedvelő társulat Jókainé** 50 éves jubileuma alkalmából következő üdvözlő sörönyét küldte a nagy művésznőnek: „Jókainé Labortfalvi Róza ő nagyságának Budapest, Hungaria szálló. A magyar színművészet mai ünnepeire tisztelettel küldi igénytelen, de mélyen átértézt hódolatát hazánk egyik legrégibb műkedvelő társulata. Dícsőség koronázza drága életét, hazafias örömök közt és családi boldogságban tartsa meg a Gondviselés sokáig.“ A sz.-somlyói műkedvelő társulat.

— **Mizeriák.** Nro 1. A „Szilágy“ folyó hó 2-án megjelent száma (a szerkesztő némi enyhítő megjegyzésével az igaz) „Beküldetett“ cím alatt azt a közleményt hozza, hogy a volt Krasznávmegye a legközelebbi tisztújítás alkalmával az összes főbb-hivatalokat Krasznamegyei emberekkel szándékozik betölteni és a sz.-somlyói 24 bizottsági tag a zilahi 70 bizottsági tagnak nagylelkűen engedélyez egy hajdu-állomást. Midőn ez ildomtalanul neveltség közleményt a szó teljes értelmében valótlannak nyilváníttuk egyszersmind figyelemztettük a „Beküldő“ urat, hogy oly kortes fegyver ez, melylyel tisztességes ember nem szokott élni.

— **Mizeriák.** Nro 2. A „Pesti Hirlap“ levelezője (hol van ő s merre van hazája?) esetelvény Szilágymegye tisztújítási mozgalmait, merész röptü szármalással jellemzi a különböző vikéki pártáryalásokat. Nem akarjuk a t. levelező urat zavarni kedvtelésében. Azt azonban, mintha a Szikszai Lajos pártját a sz.-somlyóiak nevezték volna „vakond párt“-nak vissza kell utasítanunk. Ezelőtt 5-6 héttel, midőn a Szikszai Lajos leendő felléptetése még csak 2-3 olyan ember szándéka volt, a kik állítólag úgy akartak cselekedni, mint a kancsal mézárós, — Zilahon, tekintélyes és pedig olyan emberek szájából hallottuk, a kik azóta a Szikszai Lajos tiszteletet érdemlő pártjának élére állottak, hogy az a néhány ember „egy klik“ melyet maga az értelmiség vakond-pártnak keresztelt. Mi tehát e keresztelésnek sem papja, sem tanui nem voltunk. És ha tán illetékes ajkáról elebbent kereszt-nevet még is használni találtuk, biztosítjuk mind Szikszai Lajost mind általunk megbecsült párt-főrhait, hogy e nevet kizárólag csak „maga a zilahi értelmiség által is“ ilyenek tartott nemes férfiakra értettük és érthettük, Sum cuque.

## HIRDETÉSEK.

3524 1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-somlyói kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajtónak Ilyés L. János örökösei végrehajtást szenvedő elleni 38 frt 60 kr töke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a sz.-somlyói kir. járásbíróság) területén lévő Goroszló határon fekvő goroszlói 25. sz. tjkvben A. I. 26, 188, 214, 331, 847, 955, 1027, 1189., 391. hrzi sz. ingatlanokra együttesen 1046 frt kiküldési árban továbbá A. + 482. hrzi számura 14 frt az 519. hrzi számura 133 frt, a 601. hrzi számura 141 frt, a 648. hrzi számura 125 frt és a 718. hrzi számura az árverést 229 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi január hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Goroszló községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1883. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Somlyón 1883. október. 20-án.

ELEKES BÉLA,  
kir. aljárás bíró.

95—1—1.

3527—1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-somlyói kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajtónak Elekes Gábor végrehajtást szenvedő elleni 52 frt 49 kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a sz.-somlyói kir. járásbíróság) területén lévő Goroszló határan fekvő a goroszlói 27. sz. tjkvben A. I. 28. 190 219. 333. 346. 957. 1028, 1184. hrzi számú ingatlanokra együttesen 947 frt 50 kr kiküldési árban, továbbá az A. + 522. hrzi számú ingatlanra 100 frt és a 683. hrzi számra az árverést 55 fr. ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi január hó 25-ik napján délelőtti 10 órakor Goroszló községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Somlyón 1883. október 29-én.

ELEKES BÉLA,  
kir. aljárás bíró.

97—1—1.

3458/1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. jbiróság tlkvi hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint a kir. állam-kincstár felperesnek Gorgán Vaszalka a moni alperes ellen 118 frt 34 kr s jár. behajtása iránt a tasnádi tlkvi hatóság területéhez tartozó kis-dersidai 41. sz. tlkvi I. 1—6 + 1—2 rsz. 943 frtra becsült ingatlanokra árverés rendeltetvén el, a megjelölt ingatlanokra 943 frt kiküldési ár mellett árverési határidőül 1884. évi Január hó 15-én d. e. 9 órája Kis-Dersidán a községhezához kitűztetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak; venni szándékozők kötelesek bánatpénz gyanánt 10 % — 94 frt 30 krt a kiküldött kezéhez készpénzben vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 15, 30 és 60 nap időközökben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tlkvi hatóság által kiadandó utalvány mellet fizetendő, minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számítandó 6 % kamataival együtt a bánatpénz az utolsó részletbe lévén betudandó, a jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tlkvi hatóságnál és Kis-Dersidán a községhezánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Tasnád, 1883 okt 24.

DARVAS,  
kir. albiró.

98.—1.—1

3403/1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. jbiróság tlkvi hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint Polacsek Dávid felperesnek id. Filep István és Filep Imre alperesek ellen 1547 frt s jár. behajtása iránt a tasnádi tlkvi hatóság területén lévő erkőrsői 4. sz. tjkvi + 1. rsz. alatti Filep István s neje nevén álló 400 frt becsértékű és ugyanezek nevén álló szunai 39. sz. tlkvi + 1. rsz. a. 128 frt becsértékű egész ingatlanokra az 1881. évi LX. t. cz. 156. §. a. és d. pontja értelmében árverés rendeltetvén el, a megjelölt ingatlanokra 400 frt és 128 frt kiküldési ár mellett árverési határidőül 1883. évi decz. hó 31-én d. e. 9 órája Erkőrsőn a községhezához kitűztetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak, venni szándékozők kötelesek bánatpénz gyanánt 40 frt és 12 frt 80 krt a kiküldött kezéhez készpénzben vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 60, 120 és 180 napi időközben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tlkvi hatóság által kiadandó utalvány mellett fizetendő minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számítandó 6 % kamataival együtt a bánatpénz az utolsó részletbe lévén betudandó, a jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tlkvi hatóságnál és Erkőrsőn a községhezánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság tlkvi hatósága.

Tasnádon, 1883. okt 23.

DARVAS,  
kir albiró.

99.—1.—1.

3526, 1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-somlyói kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajtónak Bálint Ferencz örökösei végrehajtást szenvedő elleni 13 frt 40 kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a sz.-somlyói kir. jbiróság területén lévő Goroszló határan fekvő a goroszlói 60. sz. tjkvben A. I. 63., 358., 432., 822., 937., 1146 hrzi számú ingatlanokra együttesen 785 f. 50 kr kiküldési árban és az A. + 616 hrzi számú ingatlanra az árverést 109 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi jan. hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Goroszló községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tlkvi hatósága.

Sz.-Somlyó, 1883. okt. 24.

ELEKES BÉLA,  
kir. aljárás bíró.

94—1—1

3523 1883.

tlkvi sz.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-somlyói kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajtónak Bálint F. Mihály végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 50 kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a sz.-somlyói kir. jbiróság területén lévő Goroszló határan fekvő, a goroszlói 59. számú tjkvben A. I. 62. és 936 hrzi sz. ingatlanra az árverést 312 frt 50 krban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi január hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor Goroszló községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1883. okt. 29

ELEKES BÉLA,  
kir. aljárás bíró.

96—1—1

A szilágy-somlyói nyomda-részvény-társaság 1883.